

ମିଶ୍ର ମୋର ଦେହ ଏ ଦେଶ ମାଟିରେ,
ଦେଶବାସୀ ତାଲି ଯାଆନ୍ତୁ ପିଠିରେ ।
ଦେଶର-ସୁରାଜ୍ୟ ପଥେ ଯେତେ ଗାଡ଼ି
ପୂରୁ ତହିଁ ପଡ଼ି ମୋର ମାଂସ ହାଡ଼ି ।

ଗୀତାଞ୍ଜନ

ସର୍ବଭୂତସ୍ଥିତ ଯୋ ମାଂ ଭଜତ୍ୟେକକୃପାସ୍ଥିତଃ ।
ସର୍ବଥା ବତ୍ସାନ୍ତୋକପି ସ ଯୋଗୀ ମୟି ବର୍ତ୍ତତେ ॥
ଅର୍ଥ: ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଏକାଭାବରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଠାରେ
ଆତ୍ମରୂପରେ ସ୍ଥିତ ମୋତେ (ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦପଦ ବାସୁଦେବଙ୍କୁ) ଭଜନ୍ତି,
ସେହି ଯୋଗୀ ସକଳପ୍ରକାରେ କ୍ରିୟାକଳାପ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ହିଁ
ସକଳ କ୍ରିୟା କରୁଥାନ୍ତି । ॥

ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ବିଶ୍ୱ ଜଳବାୟୁରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଲା ଆଖିବୁଲୁ
ଗଢ଼କାଯିବା । ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ସହ ତାଳ ଦେଇ ଜନସଂସ୍ଥିତି ବୃଦ୍ଧି, ଶିଳ୍ପ କାରଖାନା
ଏବଂ କୃଷି ଉପଯୋଗୀ ଜମି ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁ ଜଙ୍ଗଲ ପରସ୍ୟା ଧ୍ରୁବ ପାଇଛି ।
କଳ୍କିଟ ଜଙ୍ଗଲ ବୃଦ୍ଧି ହେତୁ ପ୍ରକୃତ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଫଳରେ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳର
ଉତ୍ତାପ ବୃଦ୍ଧି, ବର୍ଷା କମିବା ଏବଂ ଅତ୍ୟାଧିକ ପାଣିପାଗ, ବାରମ୍ବାର ପ୍ରାକୃତିକ
ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଏବଂ ବାୟୁ ପ୍ରଦୂଷଣ ମାତ୍ରା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ମଣିଷ ନାନା ପ୍ରକାର
ରୋଗର ଶୀକାର ହେବା ଦେଖାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଜଳବାୟୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ରୋକିବା ଲାଗି ଜଙ୍ଗଲ ଧ୍ୱଂସକୁ ରୋକିବା ଏବଂ ଦୂଷଣରୋପଣ ନିହାତି
କରୁବା ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଏକମତ । ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଏଥିଲାଗି ଜନ ସଚେତନତା ଉପରେ
ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହା ଉପରେ
ଆଲୋଚନା, ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି, ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହୀତ ହେଉଛି, ସଂକଳ୍ପ ବି ପାରିତ ହେଉଛି ।
କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଯଥେଷ୍ଟ କମ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।
ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା, ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କେବଳ ସ୍ତୋକାଳନରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଛି ।
ସମସ୍ତେ ଅନୁରୂପ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ନିଜେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ସାଲିସ
କରୁଛନ୍ତି । ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଶିଳ୍ପସମୂହ ହୋଇସାରିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ
ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ବିରତ ରହିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତ ଭଳି ଏକ ବିଶାଳ
ଜନସଂଖ୍ୟା ଦେଶରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ସହ ତାଳ ଦେଇ ଜଙ୍ଗଲ ଧ୍ୱଂସ ଏକ କ୍ରମାଗତ
ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହାକୁ ରୋକିବା ଲାଗି ଉନ୍ନତ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ରାଜ୍ୟ
ସରକାରମାନେ ଆଜନ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ବିନା ଅନୁମତିରେ ଗଛ କାଟିବାକୁ
ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ ବୋଲି ଏଠାରେ ବିଚାରଣା କରାଯାଉଛି । ଆଜନରେ
ଏଥିଲାଗି କଠୋର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନେକ ସମୟରେ
ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଇନର ବ୍ୟାପକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଉଛି । ଅନେକ
ଶିଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅବାଧରେ ଗଛ କଟାଯାଉଛି । ରାଷ୍ଟ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ କୋଠା ନିର୍ମାଣ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ଗଛ କଟାଯାଉଛି । ନିଜତରେ ରାଜଧାନୀ
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ତରରେ ଥିବା ଏମଏଲଏ କଲୋନୀରେ ବିଧାୟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ନୂଆ ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ପୁର ନିର୍ମାଣ ଲାଗି ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଗଛ କଟାଯାଇଛି ।
ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ଅନେକ ଗଛ କଟାଯିବାର ରହିଛି । ଏହା ବିରୋଧରେ ପ୍ରବଳ
ଜନମତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଏବଂ ଅନେକ ସ୍ତୋକାଳନ ସଙ୍ଘଠନ, ରାଜନୈତିକ ଦଳ,
ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଏବଂ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଲାଗି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଙ୍ଘଠନ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ
ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ହାଲକୋର୍ଟରେ ଏଥିନେଇ ଏକ ମାମଲା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ହୋଇଛି ।
ଯେଉଁସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛ କଟାଯାଇଛି ତାହାର ବିକ୍ରୟ ଗଛ ଲଗାଯାଇ ସେତିକି
ବଡ଼ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ୩୦ ବର୍ଷ ଲାଗିଯିବ । ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ପୁର
ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଗଛ କାଟିବା ନିହାତି କରୁନା ନଥିଲା । ଗଛ ନକାଟି ମଧ୍ୟ ଘର
ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । ନଚେତ ବିଧାୟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଘର
ତିଆରି କରାଗଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ ହେବ ? ଏଭଳି ଅବାଧ ଗଛକଟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଧାୟକମାନେ ପ୍ରଥମ ବିରୋଧ କରିବାର ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ହେଲା
ସେମାନେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ନିରବ ରହୁଛନ୍ତି । ଏଥିନେଇ ଆନାରେ ଏତଲା ମଧ୍ୟ
ଦିଆଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ ହାଲୁକାଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଅନୁଚିତ । ଏଭଳି
ଅପରାଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିକ ବିରୋଧରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ
କରାଯିବ । ଉଚିତ ଯୋଗିକି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଉ କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକରିବାକୁ
ସାହସ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ସେବକାରୀ ସଂସ୍ଥା ବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ନିଜ
ଘର ବା କୋଠା ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଗଛ କାଟିବ , ତେବେ ସରକାରୀ ବାବୁମାନେ
ତାଙ୍କୁ ମୋଟା ଅକ୍ଷର ଜରିମାନା କରିବେ ଏବଂ ବେଶ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ହେବ ।
କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯିଏ ରକ୍ଷକ ହେବା କଥା, ସେ ହିଁ ଭକ୍ଷକ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ
ଅଧିକ କଠୋର ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ଘଟଣା
ନୁହେଁ, ଏଭଳି ଘଟଣାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି ଯେଉଁଠି ଅବାଧରେ ଗଛ
କଟାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉନା । ଅନେକ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଗି
ଗଛ କଟା ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେତିକି ନୁହାଁ ଗଛ ଲଗାଯାଉନା । ପୋଷାକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଗି
ପାରାଦ୍ୱୀପ ନିକଟରେ ଶହ ଶହ ଗଛ କଟାଗଲା । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅନୁପାତରେ ଗଛ
ଲଗାଗଲାଣି । ପୋଷାକ ପ୍ରକଳ୍ପ ବି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନା । ଏହାକୁ କଠିନି ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ
କୁରାଡ଼ି ମାରିବା । ଏଥିପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତପାଠ୍ୟକୁ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମେ
ଏଥିପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବା ଉଚିତ । ଏହି ଭୁଲ ନିମନ୍ତେ ଇତିହାସ ଆମକୁ କେବେ
କ୍ଷମା ଦେବନାହିଁ । ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଯେପରି ଅବିଚାରିତ ଭାବେ ଗଛ କଟା
ହେଉଛି ତାହା ରାଜଧାନୀବାସୀଙ୍କ ଲାଗି ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିବ । ଆଜି ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଯଦି ହଟ ବାସ୍ତବରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ତାହା କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ । ଆଜି
ରାଜଧାନୀରେ ଅସଫଳ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ପ୍ରଦାନ ଅନୁଭୂତ ହେଉଛି ତାହା କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ।
ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ସରକାରଙ୍କର । ଏହି ବିରୋଧରେ ପ୍ରବଳ ଜନମତ
ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ ଯାଇ ସରକାର ହୁଏତ ଚେତିପାରନ୍ତି ।

ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କିପରି ହେବ ?

ତାତ୍ତ୍ୱର ସମ୍ପାଦନ

ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି : ପ୍ରଥମେ ଖାଇବା ଓ ଶୋଇବା ବିଷୟରେ
ଆଲୋଚନା କରିବା । ଶୋଇବାର ପ୍ରାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ପଢ଼ିବା
କଥା ନୁହେଁ କେତେଜଣ ବହି ଧରି ଶୁଣନ୍ତି । ଏପରି ହେଲେ ନିଦରେ
ବା ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ପାଠ ମନେ ପଡ଼ିବ । ଦିନସାରା ମନ
ଅସ୍ଥିର ଓ ବାଉଳା ଲାଗିବ । ପ୍ରତିଦିନ ୬-୮ ଘଣ୍ଟା ଶୋଇବାର ଅଭ୍ୟାସ
କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଭାବିକି ଲେଖିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ହୁଏ । ଠିକ୍
ଭାବେ ନ ଶୋଇଲେ, ଭାବନା ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନର
ଉତ୍ତର ଭାବିକି ଲେଖିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେବ । ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ରାତ୍ରିଭୋଜନ
ଆଦି ଭାରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ଅଧ ଘଣ୍ଟାକୁ ଘଷାଏ ମଧ୍ୟରେ ପାଠ ପଢ଼ି
ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ପାକସ୍ଥଳୀକୁ ଅଧିକ ଓ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ଠିକିଏ କମ୍
ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ହୁଏ । ଠିକିଏ ନିଦ୍ରୁଆ ଲାଗେ । ପାଠ ଠିକ୍ ଭାବେ
ମନେ ରହେ ନାହିଁ । ସୂତ୍ରା : ନିଜେ ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ସୂତ୍ରା ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର । କେଉଁ ପାଠ ଅଛି ? କେଉଁଠା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠ ? କଣଟା ମନେ
ରହୁନାହିଁ ? ପାଠଟି ବୁଝିକରି ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ
ଲାଗିବ ? ଏହାଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ଗୁଣ ଅଧିକ ସମୟ ହାତରେ ରଖ ।
ତାଲିକା : ନିଜର ସ୍ମୂଳ, ଚିତ୍ତସନ, ଖାଇବା ଓ ଖେଳିବା
ଜତ୍ନାଦିରେ କେତେ ସମୟ ଯାଉଛି ଲେଖିରଖ । ତେଣୁ ଦିନର
କେଉଁ ସମୟରେ କେତେ ପାଠ ପଢ଼ିବ କାଣିପାରିବ । ଗୁଣିଣା ଓ
ଚାକିରି କରି ପାଠ ପଢ଼ିଥିବା ପିଲାମାନେ ଘରକାମ, ଅର୍ଥସକାମ
ଓ ପିଲାକାମ ସାରି ପଢ଼ି ବସନ୍ତୁ । ତାହେଲେ ମନ ଅସ୍ଥିର
ହେବନାହିଁ । ପାଠରେ ମନ ଲାଗିବ । ପରିବେଶ : ପାଠପଢ଼ିବା
ପରିବେଶକୁ ଠିକ୍ ରଖ । ପାଖରେ ଖାତା, ପେନ, ପେନସିଲ ଓ
ଘଷାକୁ ରଖିବ । ବହିଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ କାଗାରେ ଶୁଖିଳିତ କରି
ରଖିଲେ କାହିଁକି ସମୟରେ ସହଜ ହେବ । ଅଧିକ ସମୟ ନଷ୍ଟ
ହେବନାହିଁ ଓ ମନ ଅସ୍ଥିର ହେବନାହିଁ । ଏକାଥରକେ ଚାରି
ପାଞ୍ଚଘଣ୍ଟା ବସି ପାଠ ପଢ଼ି ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ୪୫ ମିନିଟ୍ ୧ ଘଣ୍ଟା
ପଢ଼ିବା ପରେ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ମିନିଟ୍ ରେକ୍ ନିଅ । ଏହି ସମୟରେ
ଅଳଗା କିଛି କର । ନିତିଦିନିଆ ଅଭ୍ୟାସ ରଖ । ଖାଇବା ଓ
ଶୋଇବା ହଠାତ୍ କମ କରନାହିଁ । ନିଜେ ନିଜକୁ ପୁରସ୍କାର
ଦିଅ । ଉଦାହରଣ : ଆଜି ଯଦି ମୁଁ ଏତିକି ପାଠ ସାରିଦେବି
ତେବେ ମୁଁ ଏତିକି ସମୟ ଖେଳିବି ବା ଟିଭି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖିବି ।
ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି : (କ) ଦେଖି ଦଶ
ବର୍ଷର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଶ୍ନ ଆଣି ପାଖରେ ରଖ । କେଉଁ ପ୍ରକାର ପ୍ରଶ୍ନ
ପଢ଼ିଲୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ଯେ କେଉଁ
ପ୍ରକାର ପଢ଼ିବ ଓ କିପରି ? ନିଜ ପାଖରେ କ'ଣ ଅଛି ? ବହି,
ଟେଷ୍ଟପେପର ଓ ନୋଟସ୍ ଆଦିକୁ ଶୁଖିଳିତ ଭାବେ ରଖ । (ଖ)
ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଏହାର ଶିରୋନାମା
ବା ଶୀର୍ଷରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଷୟ ଓ ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ କଣଟା

ବା ଭାବନା ଖୁବ୍ ଭଲଭାବେ ବୁଝି ଓ ମନେରଖ । ଧୀରେ ଧୀରେ
ବାକି ପାଠ ମଧ୍ୟ ମନେ ରହିବ । (ଗ) ଯେଉଁ ବିଷୟଟିକୁ ପଢ଼ିଲ,
ସେ ବିଷୟଟିକୁ ପରେ ମନେ ପକାଅ, ଲେଖ ଓ ବହୁମାନଙ୍କ
ସହିତ ଆଲୋଚନା କର । (ଘ) କେତେ ବୁଝିଲ ଓ ମନେ
ରଖିଲ ଏହା ନିଜେ ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର । ଆଉଥରେ ବିଷୟଟିକୁ
ପଢ଼ ।
ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ମାନସିକ ସମସ୍ୟା : ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ
ପିଲାମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି ଯେ, ମନ ଅସ୍ଥିର ରହୁଛି ଓ
କୌଣସି ପାଠ ଠିକ୍ ଭାବେ ମନେ ରହୁନାହିଁ । ମନ ଅସ୍ଥିର
ହେବା : ପାଠ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ମନ ଅସ୍ଥିର ହୋଇ କୁଆଡ଼େ
ପକାଏ, ସେଠୁ ପୁଣି ଆଉ କୁଆଡ଼େ । ଆମେ ବାହାର ଦେଖିଲେ
ଲାଗେ ଯେପରି ପିଲାଟି ପାଠ ପଢ଼ୁଛି । ମାତ୍ର ସେ ଖେଳ କଥା,
ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ କଥା ଓ ଟିଭି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିଷୟରେ ଭାବୁଥାଏ ।
କାରଣ : ମନ ଅସ୍ଥିର ହେବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ମାନସିକ
ତାପ । ଏହି ତାପ ଘରେ ଓ ବାହାରେ ହୋଇଥିବା ଗଣ୍ଠଗୋଳ,
ଆର୍ଥିକ ଅନଟନ, ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ଦେହ ଖରାପ ଜତ୍ୟାଦି ଯୋଗୁଁ
ହୋଇପାରେ । ଭୋଜିଭାତ, ଭଲ ଟିଭି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବା ଖେଳିବାର
ମନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମାନସିକ ତାପ ପଡ଼ି ମନ ଅସ୍ଥିର ରହେ ।
ମାନସିକ ସମସ୍ୟା ଯଥା ମାନସିକ ବିଷାଦ ଓ ଉଦ୍‌ବେଗ ଯୋଗୁଁ
ମଧ୍ୟ ଏହା ହୋଇପାରେ ।
ମନକୁ କିପରି ସ୍ଥିର ରଖିବ : ଶାନ୍ତ ପରିବେଶରେ ପାଠପଢ଼ି ।
ଭଲ ଭାବେ ତାଲିକା ଓ ସୂତ୍ରା ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ସେଇ ଅନୁସାରେ
ପାଠ ପଢ଼ି । ମନ ଅସ୍ଥିର ହେଲେ ନିଜେ ନିଜକୁ କୁହ ନା ମୁଁ
ଏଥର ପାଠ ପଢ଼ିବି । ଅତ୍ୟଧିକ ଛାନିଆ ହେବା : କେତେ ଜଣ
ପିଲା ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଛାନିଆ ହୋଇ ପାଠ ପଢ଼ି
ନାହିଁ କିମ୍ବା ପାଠ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି । ଭଲକରି ପାଠ ମନେଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ପରୀକ୍ଷାରେ ଲେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଅଳ୍ପ ଛାନିଆ ହେଲେ
ଭଲ । ପାଠ ପଢ଼ିବେ ମନ ଲାଗିବ ଓ ମନେ ରଖିବା ସହଜ ହେବ ।
ମାତ୍ର ଅତ୍ୟଧିକ ଛାନିଆ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ଖରାପ ।
କାରଣ : ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବିଲେ ମନରେ ଛାନିଆ
ପଶେ । ଯଥା - ପାଠ କିପରି ପଢ଼ିବି ? କିପରି ମନେ ରଖିବି ? ପ୍ରଶ୍ନ
କ'ଣ ପଢ଼ିବି ? ପରୀକ୍ଷା ଫଳ କ'ଣ ଅଟେ ? ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଦେଖି
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କ'ଣ ଭାବିବେ ଓ କହିବେ ?
ଲକ୍ଷଣ : ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି ଯେ, ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି
ବ୍ୟାଘାତ ହେଉଛି । ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଭଲ କରି ପାଠପଢ଼ି ମନେ
ରଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ପାଠ ମନେ ନାହିଁ ଓ ପରୀକ୍ଷାରେ ଫେଲ ହେବେ ।
ଛାନିଆ ହେବା କିପରି କମ୍ କରିବ ? ପ୍ରଥମେ ମନେ ରଖିବା
ଉଚିତ ହେବ, ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବଦିନ ଠିକ୍ ଭାବେ ଖାଇବା ଓ ଶୋଇବା ।

ଅନ୍ୟଦିନ ଠାରୁ ଅଧିକ ବା କମ୍ ନୁହେଁ ଶିରୋନାମା ଓ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ
ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ମନେ ପକାଇବ । ପରୀକ୍ଷାରେ ପଢ଼ିଲେ କ'ଣ ଲେଖିବ
ବୋଲି ଭାବିବ । ମନରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧା ଦୂରକରି ଖୁବ୍ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିବ । ପରୀକ୍ଷା ଦିନ ସକାଳେ ଅତି ତରତର ହୋଇ ଗୋଟାଇବା,
ଖାଇବା ଆଦି ନିତ୍ୟକର୍ମ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପ୍ରତିଦିନ ଯେପରି
କର, ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବ । ଅତି ତରତର ହେଲେ ଛାତି ଧଡ଼ି
ଧଡ଼ି ହେବ, ଝାଲ ବାହାରିବ । ପ୍ରକୃତରେ ମନ ଛାନିଆ ନ ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ଛାତି ଧଡ଼ି ଧଡ଼ି ହେବା ଯୋଗୁଁ ଛାନିଆ ହେବା ଭଲ ଲାଗିବ ।
ନିଜର ଖାତା, ବହି ଓ ନୋଟସ୍ ଆଦିକୁ ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରକୁ ନେବ ।
ନିହାତି ଦରକାର ନହେଲେ ଖୋଲିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ
ଅତ୍ୟଧିକ ଛାନିଆ ହୁଅନ୍ତି ବା କରାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ
ରହିବ । ନିଜକୁ ନିଜେ ବୁଝାଏ ଓ ସାହସ ଦିଅ । ମୁଁ ହୁଏତ ସବୁ ଉତ୍ତର
କାଣି ନଥାଇପାରେ । ମୋର ହୁଏତ ପରୀକ୍ଷାରେ ସବୁ ମନେ
ନପଢ଼ିପାରେ । ମୁଁ ପଢ଼ିଥିବା ପାଠ ଛଡ଼ା, ବାହାରୁ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପରୀକ୍ଷାରେ
ପଢ଼ିପାରେ । ଏହାସାଧାରଣ କଥା ଓ ସମ୍ଭବପର । ସବୁଠିକ୍ ହେବ ।
ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଠିକ୍ ଦଶ ପଦର ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ କେତେଜଣ
ଅଧିକ ଛାନିଆ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ପରୀକ୍ଷା ହଲକୁ ଆଗରୁ ଯାଇ
ନିଜର ଚେୟାର ଖୋଳି ମନକୁ ସ୍ଥିର କରି ଦିଅ । ମନକୁ ଶାନ୍ତ ରଖି
ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଶ୍ନ ପଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କର । ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଭଲ ଭାବେ
ଆସୁଛି, ତାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ଦିଅ । ଲେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ବିବରଣୀ ମନରେ ଭାବିନିଅ । ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ନିଜକୁ ସାହାସ
ଦିଅ । ନିଜକୁ ନିଜେ କୁହ 'ମୁଁ ଭଲକରି ଲେଖୁଛି । ଯାହା ପଢ଼ିଲୁ ସବୁ
ମନେ ଅଛି । ମୁଁ ମୋର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଉତ୍ତର ପରୀକ୍ଷାରେ ଦେଉଛି ।'
ପରୀକ୍ଷା ହଲରେ ପୁରା ସମୟ ବସ । ସମୟ ବଳିଲେ ଆଉ ଥରେ
ପଢ଼ି । ଆମେ ଅକାଶରେ ଭୁଲ ଲେଖୁଥାଇପାରୁ । ସେଗୁଡ଼ିକ ସକାଡ଼ି
ଠିକ୍ କରିପାରିବ । ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷା ସାରିବା ପରେ, ସେହି
ପରୀକ୍ଷା ଉପରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କର ନାହିଁ । ମନ ଛାନିଆ
ଲାଗିପାରେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟର ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ।
ମନେରଖ : ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ପାଠ ପଢ଼ିବା ଦରକାର । ତୁମେ
ଏକା ନୁହେଁ, ଏହି ପାଠପଢ଼ି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ କିଛି ନା କିଛି
ମାନସିକ ତାପ ପକାଏ । ମାନସିକ ତାପ କେତେ ହେବ, ତାହା ନିଜ
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପରୀକ୍ଷାରେ ସଫଳତାର ଚାବିକାଠି ହେଉଛି
ସଠିକ୍ ଯୋଜନା । ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ ବେଶି ଭାବ ନାହିଁ, ବେଶି
ଭାବିଲେ କିଛି କରିହେବ ନାହିଁ । ଯାହା ଉପରେ ଆମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
ନାହିଁ, ଆମେ କିଛି କରିପାରିବା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପାଠ ପଢ଼ିଲେ, ପରୀକ୍ଷାରେ
ଭଲ କରିପାରିବ ।
ମାନସିକ ରୋଗ ବିଭାଗ, ପୁରୀର ଗୋଡ଼ା, କଟକ, ପୁରୀର ଗୋଡ଼ା
: ୯୧୩୨୪୩୩୩୩୩୩

ଗୁରୁମୁଖୀ, ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନ, ଗୁହ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁରୁମୁଖୀ ବିଦ୍ୟା, ସାର୍ବଜନୀନ ମନା

ଉତ୍କଳାନନ୍ଦ ଅଜୟ କୁମାର ବେହେରା

ଗୁରୁମୁଖୀ, ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନ, ଗୁହ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁରୁମୁଖୀ ବିଦ୍ୟା, ସାର୍ବଜନୀନ
ମନା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାରଣ କରି ଗୁରୁମାନେ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ବହୁ
ସଂସାର ଅଳ୍ପକାଳ ବସୁରେ ଜଡ଼ିତ ନ ହେବାପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସିଦ୍ଧି ଆଶୁ
ଫଳପ୍ରଦ ବିଦ୍ୟା ଅନେକ ତଥ୍ୟ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ତତ୍ତ୍ୱ ଶିକ୍ଷା କହିଥାନ୍ତି କେତେ ଶିଷ୍ୟ
ଗୁରୁଙ୍କ ଅପ୍ରକଟ ପରେ ଭୁଲିଯିବ ସେ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭିନ୍ନ ନଜିର ମଧ୍ୟରେ
ରଖିଦେଇ ଲେଖି ରଖିବାକୁ କହିଥାନ୍ତି । ଆହାହମାନ କାଳରୁ କଥିତ ଓ ଲିଖିତ
ଭାଷା ସମ୍ପର୍କର ସଂସ୍କାର, ସଂଶୋଧନ, ଶୋଧ ହୋଇ ଚାଲୁଛି । ଆଜି ଯେପରି
ତତ୍ତ୍ୱ କଳମ କାଗଜରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟରେ ଏକଲେଖା ଲେଖି ଦିଆଯାଉଛି
ସେପରି ଲେଖା ପୂର୍ବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା । ଏକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଛପାଖାଣାରେ ଅଳ୍ପ
ସମୟରେ ଯେପରି ଛପା ଯାଉଛି ଏହାମଧ୍ୟ ସାତସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା ଲେଖକ ତାଳପତ୍ରକୁ
ପାଗ କରି ସାଜକରେ କାଟି ଠିକ ପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କଣା କରି ପତ୍ରକୁ ପତ୍ରପତ୍ର
କୋରିରେ ଗୁଡ଼ି ଦୁଇ କାଠପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସାଜକ କରି ରଖିଲା ପରେ ପୋଥି
ଲେଖା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଆରମ୍ଭକୁ ଶୁଭ ସମୟକଣ୍ଠ ଧରି
କରାଯାଉଥିଲା । ଏ ସମୟରେ ନୋଟ ଖାତା ତୁଲ୍ୟ ସେ ପୋଥିରେ ଗୁରୁମୁଖୀ
ବାଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା ବା କେହି ତାଙ୍କର ସାଧନା ଲକ୍ଷଣରେ
ଲେଖୁଥିଲେ । ବିନା ଆଶ୍ରୟରେ, ହାୟାରେ କୌଣସି ଲେଖା କେହି ଲେଖିବା
ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।
ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଭାଷାର ଲିପି ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଲିପି ପରି ଏପରି
ସଂସ୍କରିତ ନଥିଲା । ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବହୁକାଳ ପୂର୍ବରୁ କରଣା ଭାଷାରେ
ଲେଖା ଯାଉଥିଲା ଯାହାକୁ ଏ ସମୟରେ ପାଠକମାନେ ପଢ଼ିବା ମୁସିଲ । ଗ୍ରାମ୍ୟ
ଅବଧାନମାନେ ତାହାକୁ କରି ବା କାହାରି ପିଲାକୁ ପାଠ୍ୟଲେଖା ଶିକ୍ଷା
ଦେଉଥିଲେ, କୁହାଯାଉଥିଲା 'ହରଗୁଣପଫେଡ଼ିମିଶା ଆଉସବୁ ଫସର ଫସା'
ପୁଣି ପ୍ରାଚୀନ କାବ୍ୟକୁ କିଛି ଯୋଷାଇ ଓଡ଼ିଆ ଜଗନ୍ନାଥ ବାଗଳ ଭାଗବତ
ବୋଲାଲ କିଛି ଲେଖାଇ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଶେଷ କରାଉଥିଲେ । ଅଜୟ

ନଳକଣ୍ଠୀ, ପାହିଅଣା, କଡ଼ାଗଣା ଶୋଧା, ଓଡ଼ାକ ଫେଡ଼ାକ ଆଦି ଶିକ୍ଷା
ଦେବାସହ ମୁହେଁ ମୁହେଁ ହିସାବ କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ପ୍ରଶ୍ନର ସୁରଣ ଶକ୍ତିର
ସାଧନାରେ ବ୍ରତା କରାଯାଉଥିଲା । ଏହିପ୍ରକାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଶିକ୍ଷାକୁ ଏତେ
ବ୍ୟାପକ କରାଯାଇ ନଥିଲା । କାଁ ବାଁ କେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ଜଣେ ଭୁଲକଣ
ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତକ ଘରେ ଲେଖୁଥିବି ଶିଖୁଥିଲେ । କେବଳ ଅବଧାନମାନେ
ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ତାଳପତ୍ର ଜନ୍ମ ଜାତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିବାହ ଲଗ୍ନ ପତ୍ର ଲେଖା
ପାଇଁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ । ଖଡ଼ିବ୍ରତ ପରମ୍ପରାରେ ଗ୍ରହଗଣତି କରି ସୁଗାଦି,
ସୂକ୍ଷ୍ମାଦି ବା ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷରୁ ଆଗକୁ ଦିନ ଗଣନାରେ ଗ୍ରହ ସ୍ଥିତି ଏକ
ସ୍ଥିର ନିୟମରେ କରି ତିଥି ବାର ନକ୍ଷତ୍ର ଯୋଗ କରଣ ଏମିତି ପାଞ୍ଚ ଅଙ୍ଗରେ
ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଜନତାଙ୍କ ବିହିତ ପାଳନ ପାଇଁ ତାଳପତ୍ର
ପୋଥି ପଞ୍ଜିକା କରୁଥିଲେ । ଚୌପଦୀ, ଅଷ୍ଟପଦୀ ବା ଅଷ୍ଟକ ପଦି, ଚଉତିଶା
ରଚନାମାନ ପୂର୍ବକାଳ ସଦ୍ୟ ସାହିତ୍ୟଲେଖାକୁ, କାବ୍ୟ ରାଗରେ ଶ୍ଳୋକ
ଛନ୍ଦରେ ଲେଖା ଯାଉଥିଲା ପ୍ରକଳ ଶବ୍ଦ ଭାଷା ଜ୍ଞାନ ନହେଲେ ପୁଣି ନିର୍ଭୁଲ
ସୁରଣ ନ ହେଲେ ତାଳ ପତ୍ରଟି ଭାବ ବ୍ୟଞ୍ଜକ ନହୋଇ ଲେଖା ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟ
ପଞ୍ଜ କରାଯାଉଥିଲା । ଏ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ମଡ଼ିରେ ପୋଥି ଲେଖାଯାଏ । ପଦ୍ୟରେ
ଯତିପାତ୍ରକୁ ଦୁଇପଦ ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ ଧରାଯାଏ, ହେଲେ ବାଣ୍ଟି
ପଞ୍ଚତରେ ଏକ ପଦରେ ଦୁଇପଦରେ ଅକ୍ଷର ସମାନ ନଥାଏ ।
ଏମିତି ମାଳମାଳ ଲୋକ ସାଧନା ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ମାଳିକା ।
ବ୍ୟାସଦେବ ଗଣେଶ ଶିଷ୍ୟ ବସାଳ ନିଜେ ଗଣପତି ଗୁରୁହୋଇ ପୁରାଣ ସ୍ୱ
ବୟାନକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ ପ୍ରଥମେ ତାଳପତ୍ରରେ କରାଉଥିଲେ । ଯାହା ଏ ସମୟରେ
ବହି ବାଣିଜ୍ୟରେ ଆସିଯାଇଛି । ସେମିତିକି ଭବିଷ୍ୟତ ସାଧନା ସତର୍କ
ଶାସ ମାଳିକା ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ସମୟ ପାଇଁ
ଭବିଷ୍ୟ ତାକୁ ପ୍ରକାଶ ସାର୍ବଜନୀନ ମନକୁ ସମୟାତୀତକୁ ଅନେକ ପିଢ଼ି
ପରେ ଗୁରୁ ବାରଣ କଣ ଥିଲା କାହିଁକି ଥିଲା ନକାଣି ହଜତଳ ପାଇଁ ଛପାବହି

ଯୋଗ ଆଖିକରେ ଚିତ୍ତି ମୋବାଲକରେ ବୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କାହିଁକି କୁହାଯାଇଛି
'ଗହଣା ନୋହିଲେ ଘୋଡ଼ାକ ଚାଲି' ସମସ୍ତେ ବସ ପିଛୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ?
ସମସ୍ତେ ଭଲକୁ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କାହାକୁ ଲାଗନ୍ତା । ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କର ନାମ
ରାଜ୍ୟର ନାମ କେମିତି ତତ୍କାଳୀନ କଣ୍ଠାଥିଲା, ମାଳିକା କଣ କେବଳ ପୁରୀ
କଟକ ପାଇଁ ଲେଖା ଯାଉଛି, ଜଳପ୍ରଳୟ କଣ କେବଳ ଆମିରି ହାରାକୁଦ
ବନ୍ଧ ସହ ଜଡ଼ିତ ? ହିମାଳୟ ବରଫ ତରଳୁଛି ମେରୁରେ ବରଫ ତରଳୁଛି
ଏ ପାଇଁ କଣ ଜଳ ଧାବନ ହେବନାହିଁ ? ସୁନାମା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ହେଉଛି
ଏହା କଣ ପ୍ରଳୟ ନୁହେଁ ? ସ୍ୱରଜ ଧରା ବଦଳିଛି କେତେକେଲି ବିନା
କାରଣରୁ ମାଗୁଛନ୍ତି ଏହା କଣ ମାଗା ଭୟ ନୁହେଁ ? ତେଣୁ କାଳ
ପତ୍ର ବିଚାରରେ ଶାସ ବୟାନ କଲେ ଦୋଷ ଲାଗନ୍ତା ନାହିଁ, କଣ କଲେ
ଲୋକ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ ପଢ଼ିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ
ଦେବ ପ୍ରଚାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଠିକ ସେତିକି ବେଳେ ମାଳିକା ପ୍ରକାଶ
ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ତାଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶିଷ୍ୟ ଗଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ସତର୍କ
କରାଯାଉଥିଲା । ଏ ସମୟରେ କାହାରି ବେକରେ ମାଳି କଣି ନାହିଁ କେହି
କାହିଁଆ କୌପିନ ପିଛୁନାହାନ୍ତି । କାହାରି ମୁଖରେ ଛୁଟି କଟ ନାହିଁ, ଭୋଜନରେ
ବାଗବାଜଣ ନାହିଁ ଅନେକ ପ୍ୟାଖ୍ୟ ପିଣ୍ଡି ଠିଆ ହୋଇ ପରିସ୍ରା କରୁଛନ୍ତି
ଏପରିକି ସୁଟ ପିଣ୍ଡି ମୂଳକ ବଜାଉଛନ୍ତି, କଣ ଶୁଣ କଣ ଅଶୁଣ ଜ୍ଞାନ
ଉଦାନ ପୁରୋହିତ ଗିରି ନେତାଏ କଲେଣି, କାହିଁ ଚୈତନ୍ୟ ପଥ, କାହାନ୍ତି
ଅଧ୍ୟୁତ, ହାଡ଼ିବାସକ ସତର୍କ ବାଣୀର ପାଳନ କାରି, କାହାନ୍ତି ? ପୁଣି କାହାନ୍ତି
ସେହି ପଥର ପ୍ରତିକାର କରି ପ୍ରଶାସକ ଜନତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ? ମିହିର
କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଠାରୁ ଦୈବୀ ଉପାଦେୟ ରାଜ୍ୟ ଭୂମି ରକ୍ଷା ଆଗ, କିଏ ବିଚାର
କରିବ ?
ବରଷେ ବାଣୀ' ପିଣ୍ଡି ସରକାର ଲେନ, ଅଭୂତୋଦୟ ମାର୍ଗେଟ,
କଟକ, ପୁରୀର ଗୋଡ଼ା : ୯୪୩୨୦୩୧ ୨୫୩

ଏପରି ସଜାନ୍ତୁ ତାଉନିଙ୍ଗ୍

ଅପର୍ଷା ନାୟକ

ମହିଳାମାନେ ଘରକୁ ସୁନ୍ଦର କରି ସଜାଉବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ହେଲେ ତାଉନିଙ୍ଗ୍
ଚେରୁଳ ପ୍ରତି କେହି ଏତେତା ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତିନା । ସେହିପରି ଅଧିକାଂଶ ଘରେ ମଧ୍ୟ ତାଉନିଙ୍ଗ୍
ଏରିଆ ଛୋଟ ଥାଏ । ତେଣୁ ଚାହିଁଲେ କମ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ତାଉନିଙ୍ଗ୍‌କୁ ସୁନ୍

